

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. P.**, zastúpeného advokátom JUDr. P., proti žalovanému **T.**, zastúpenému JUDr. E., **o zaplatenie 4 957 000 Sk a o žiadosti o odpuste-nie zmeškania lehoty na podanie odvolania**, ktorá sa vedie na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 40 Cb 38/1999, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. februára 2008 č. k. 3 Obo 225/2007–273, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom zo 6.6.2007 vyhovel žalobe a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 885 804 Sk s 24,13% úrokmi z omeškania z čiastky 4 597 000 Sk od 30.3.1998 do 10.9.2001 a z čiastky 885 804 Sk od 11.9.2001 do zaplatenia. Žalovaného zaviazal tiež na 82 572,08 Sk náhrady trov konania.

Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný a žalobca. Žalobca súčasne s podaním odvolania požiadal o odpustenie zmeškania lehoty. Ako dôvod uviedol, že rozhodnutie bolo doručené jeho zástupkyňi. O rozhodnutí sa dozvedel od nej len telefonicky asi týždeň po doručení a až neskôr, o tri dni, 23.7.2007 mu doručila kópiu rozhodnutia. Zostali mu len tri dni na rozhodnutie o podaní odvolania, a keďže bol v zahraničí, nemohol efektívne konať. Súd prvého stupňa uznesením z 11.9.2007 č. k. 40 Cb 38/1999-260 návrhu nevyhovel a zmeškание lehoty na podanie odvolania neodpustil. V rozhodnutí uviedol, že v konaní bol žalobca zastúpený advokátkou, ktorej bolo rozhodnutie riadne a účinne doručené. Nejasnosti medzi žalobcom a jeho zástupkyňou, spočívajúce v neinformovaní o výsledku konania, nie sú

relevantným dôvodom pre odpustenie zmeškania lehoty. Rozhodnutie bolo doručené zástupyni žalobcu, advokátke JUDr. B. 1.10.2007 a samotnému žalobcovi 2.10.2007.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, uznesením z 27. februára 2008 odvolanie žalobcu odmietol podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 písm. a/ O.s.p. ako neskoro podané. Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca bol v konaní zastúpený advokátkou a rozhodujúce je doručenie zástupkyňi. Od doručenia napadnutého rozhodnutia advokátke začala plynúť lehota na podanie odvolania. Odvolanie podal až 17.10.2007.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo žalovanému doručené 19.3.2008. Žalobcovi bola zásielka s rozhodnutím bezvýsledne doručovaná 19.3.2008, opakovane 20.3.2008, kedy bola uložená na pošte. Zásielku skutočne prevzal 27.3.2008.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie je podľa žalobcu vo veci prípustné podľa § 237 písm. b/, c/ a f/ O.s.p. a dôvodné podľa § 241 ods. 2 písm. a/ a d/ O.s.p. Uviedol, že poveril pre toto konanie zástupcu, ktorému dôveroval, konzultoval s ním vec, podával návrhy a vyjadrenia. Na rozhodnom súdnom konaní dňa 6.6.2007 (zrejme pojednávaní) zástupca, z jemu neznámeho dôvodu, v rozpore s vôľou navrhovateľa a podanými vyjadreniami súhlasil s posudkom znalca. Súd ďalej vec neskúmal v tomto smere, nenariadil kontrolný posudok a rozhodol o veci samej na základe posudku, ktorý je preukázateľne nesprávny. Zástupca navrhovateľa o tomto súdnom konaní neinformoval, nedoručil mu rozsudok včas a v prípade odvolania navrhovateľa, ho odmietol ďalej zastupovať. Z uvedeného vyplýva, že rozsudok bol doručený tomu, kto na veci mal protichodný záujem a súdne konanie zo 6.6.2007 nezabezpečilo ochranu jeho práv a oprávnených záujmov. Jeho záujmy, bez jeho zavinenia, neboli v konaní zastúpené. Naopak v jeho mene na pojednávaní boli prezentované iné, nie jeho záujmy. Ak sa navrhovateľ vyjadril, že zástupca nereprezentoval plne jeho záujmy, potom súd nemôže obchádzať túto skutočnosť a odvolávať sa na formálne zastúpenie – plnú moc. Tento postup odoprel účastníkovi konania právo domáhať sa jeho záujmov v tomto konaní, hoci je zřejmé, že niekto iný použil zastúpenie inak, ako mal. Uznesenie krajského súdu je preto výsledkom konania, v ktorom došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či opravný prostriedok smeruje proti takému rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Podľa § 239 O.s.p. platí, že ak bolo napadnuté rozhodnutie vydané v tejto procesnej forme, je dovolanie proti nemu prípustné, ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie (§ 239 ods.1 O.s.p.) alebo potvrdzujúce uznesenie, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd v ňom vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide po právnej stránke o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo ak c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia, alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Uznesenie o odmietnutí odvolania, ktoré žalobca napadá dovolaním, nie je v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. uvedené. Proti každému rozhodnutiu súdu je však prípustné dovolanie z dôvodov vymenovaných v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Okrem iných prípustnosť dovolania zakladá aj postup súdu, ktorým bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/). Odňatím možnosti konať sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O postup, odnímajúci účastníkovi možnosť konať pred súdom ide tiež vtedy, ak odvolací súd odmietne odvolanie podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p., hoci podmienky pre tento postup neboli splnené.

Žalobca bol v konaní zastúpený advokátkou (predtým komerčnou právničkou) JUDr. B. na základe plnomocenstva z 31.3.2003, ktoré bolo udelené bez časového obmedzenia pre zastupovanie v prejednávanej veci. Ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Ak má

však účastník osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu. Uznesenie z 11.9.2007 č. k. 40 Cb 38/1999–260 súd prvého stupňa správne doručoval advokátke, ktorá ho prevzala 1.10.2007. Uvedený deň je dňom účinného doručenia rozhodnutia, od ktorého začína plynúť lehota na podanie odvolania. Nič na tom nemení skutočnosť, že súd prvého stupňa zároveň doručoval uznesenie aj samotnému žalobcovi, ktorý rozhodnutie prevzal 2.10.2007. Posledným dňom 15- dňovej lehoty na podanie odvolania, stanovenej v § 204 ods. 1 O.s.p., bol 16.10.2007. Podľa vyznačenia na poštovej obálke bolo odvolanie podané na pošte v C. v K. 17.10.2007 (tento dátum je uvedený aj v samotnom odvolaní). Odvolací súd dospel k správne mu záveru, že odvolanie bolo podané po uplynutí odvolacej lehoty.

Obsahu spisu nezodpovedá tvrdenie žalobcu, že JUDr. B. ho už nezastupovala. Plnomocenstvo (odhliadnuc od smrti splnomocniteľa) zanikne vykonaním úkonu, na ktorý bolo obmedzené (§ 33b ods. 1 písm. a/ Obč. zák.). Splnomocnenie pre JUDr. B. nebolo ani časovo, ani vecne obmedzené. Podľa § 28 ods. 2 O.s.p. plnomocenstvo udelené pre celé konanie ani nie je možné obmedziť. Zastúpenie zanikne, aj keď ho odvolal splnomocniteľ alebo vypovedal splnomocnenec (§ 33b ods. 1 písm. c/, d/ Obč. zák.). V oboch prípadoch je takýto úkon voči súdu účinný, len čo mu ich účastník, alebo zástupca oznámil. Žalobca v podaní z 2.8.2007 uvádza, že zástupca mu pri telefonickom rozhovore povedal, že vec je skončená a považuje zastupovanie za ukončené. Z tohto oznámenia nevyplýva, že by zástupca splnomocnenie vypovedal a zástupca vypovedanie doposiaľ súdu neoznámil. O tom, že splnomocnenie nevypovedal a zastúpenie nepovažoval za skončené, svedčí aj konanie JUDr. B., ktorá ako zástupkyňa žalobcu podala 13.8.2007 vyjadrenie k dovolaniu protistrany (č. l. 252). Žalobca sám splnomocnenie pre JUDr. B. odvolal, resp. súdu odvolanie oznámil až súčasne s podaním odvolania. Ničím nie je podložené ani tvrdenie dovolateľa, že rozsudok bol doručený tomu, kto mal na veci protichodný záujem. Advokátka sa za žalobcu aktívne zúčastňovala pojednávaní a z jej úkonov a postupu v konaní nevyplýva nič, z čoho by bolo možné usúdiť, že by tu bola kolízia jej záujmov so záujmami žalobcu. V tejto súvislosti sa žiada poznamenať, že žalobca mal v konaní na súde prvého stupňa plný úspech, keď súd jeho žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Neobstoja ani ďalšie dôvody, z ktorých žalobca vyvodzuje prípustnosť dovolania. Dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. b/ je skutočnosť, že ten, kto

v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania. Účastníkom konania bol a je žalobca, ktorý ako fyzická osoba nepochybne má spôsobilosť mať práva a povinnosti a tým aj spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 7 ods. 1 Obč. zák. v spojení s § 19 O.s.p.). V opačnom prípade by muselo byť konanie o ním podanej žalobe zastavené. Dôvodom podľa § 237 písm. c/ je skutočnosť, že účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol v konaní riadne zastúpený. Žalobca je dospelá osoba, ktorej spôsobilosť na právne úkony zrejme nie je obmedzená. Nie je preto obmedzená ani jeho procesná spôsobilosť (§ 20 O.s.p.) a môže pred súdom samostatne konať.

Odvolačí súd správne neskoro podané odvolanie odmietol a v konaní nedošlo k vade uvedenej v § 237 písm. f/ O.s.p. Dovolací súd nezistil žiadne iné skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa ďalších ustanovení § 237 O.s.p. Dovolanie preto podľa § 218 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením 243b ods. 4 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 30. júna 2008

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu